

Jak mocných kolísek ve své prostotě dosáhli
Kolik podmočených prken zdvihli z mokrých luk
Jak nádherně se vzepřeli límcům světla kolem krku
Zato dlouhým jak vlasem
Potáhli komínová pohřebiště
Stálým zařikáváním vlastně
Obnažují nevěřícím dásně
Při jejich smíchu
Tak tropicky nežádoucím

Nás chlad louží denních
A příkopů nočních
Opravňuje ke zlovůli
A ozvěně vizí do hlavy
Zadrátované
Smaltované
Potlučené
Přivezené a odvezené
Právě posunuté
Oči myšlenky zvonce
Na ulicích v zemi, betonu
A jako součást
Hamižné požívačnosti
Ale nejsem literát

Bohové v odpočinku zasklení
Odsouzení k pití jsou
V tekutině mastné
Tepelně uhlím odvzdušnění
Však nedýchali předtím již
A mě probouzí v postavení
V očích stín jako mříž
Téměř ze mě vězení
Kobka senem vystlaná
Však přetrvám to zastření
Krev v listí se mění
Suchá je jak čapka ve větru
Vidím jen stromů vlnění
Proti nebi zrní se
Snad bouří
Nevolnost probouzí.
Válka je
Pánem králů